

Rugelbrökt

C moll.

1. Det var en man, het Rugelbrökt, som honom bröjas denna ört. I Sverige var han

2. Ut sådant i Sverige då, ej kunde värre i riket stå, de styr-te land och

3. Så i det blei i Jens Gussar att sådant ö-ver-väld be-står, det var mig hårt att

4. Han väckte upp Rugelbrökt, den Nils-ke man som till det ärende li-tid kan, han gav honom makt och

5. De han lå-der på man-liga stritt som ryttat gick över världen vitt, ad fick han det till

löder. De land han för-de plubbo, så sård, han fäktade fast, för-u-tan flärd, och

fäs-te. Sveriske man hade sådan siöd, de ville heller vara död än

li-da. Gud der vä-ger med jännan vitt, han gav det till en synda-plikt. Dork

smil-le. Flott och stå-der och folk och land, de gingo honom suket i hand. Gud

lö-na: hu dag han för ar bar-re-brö, då vart han slagen i go-da. Ho: Sa

därtill var han nöd, der.

li-da slika gäs för-te han nöd om, si der.

gö-gat som han vil le

plät mig troskap lö na.

Slipper en fogel av suara eller kirst, han tager sig vara för dy-lik list. O.

En så-la bledsk, du stäte nu fast och batt-ra. det kom förden brast. Du

zo-gel väger sin e- gen loss, se gör och alle villesas ögar. Nu

Sverige, du äst nu sluppit! Vill du i den suara i-gen som för var bunden

lä-ke örs ej för-vända. Vä-ga di kals och så din hand sto för alle öra so get

änk vad du för gö-ra. Gud har gi-rit di sinu sk skal: var hellre fri an

En din ben, det gna väl stå dig ör-pet.

Jädermeland. Gud gna di tröst vid kan-da!

annans träl, så länge du ken di rö-ra.

Noter (mellill på sidan):
 litara = lilla; litid =
 du äst = du är, du har.
 skäl = förstånd.

makt = förmåga

MUSIKFÖRLAGET
 N:o 5
 1944
 * 556

Från en jys - sjunger med glädje, ack, vad en då djbedrar - drer? yys

sjunger jys villi lijärta till tröst ej annat her, till tröst ej an-nat har jys her

Anders Joh

Sången om Engelbrekt

1. Engelbrekt så het en man.
Om honom kvädes här försann.
I Sverige var han födder.
För landet förde han klubbo och svärd
och fäktade förutan flärd,
och därtill var han nödder,
och därtill var han nödder.
2. Illa månd i Sverige stå.
Utlänningar rådde i riket då,
de styrde land och fäste.
Svenske män hade sådan nöd,
de ville hellre vara död
än lida slika gäster,
än lida slika gäster.
3. Uti fem och tjuogo år
ju slikt ett övernåld består.
Det var nog hårt att lida.
Gud, där väger med jämnan vikt,
han gav det till en syndaplikt.
Dock gjorde han nåd omsider,
dock gjorde han nåd omsider.
4. Engelbrekt, den litsla man,
till detta ärendet väckte han.
Han gav honom makt och snille.
Slott och städer och folk och land,
de gingo honom snart i hand.
Gud foga't som han ville,
Gud foga't som han ville.
5. Då han hade manliga stritt
och ryktet gick i världen vitt,
då vårt med svek han lönad.
En dag han for av Örebro,
han slagen vart i godan tro.
Så plär man troskap löna,
så plär man troskap löna.
6. Slipper fågel ur snara ell' kvist,
han tager sig vara för dylik list.
O, Sverige, du äst nu sluppit.
Vill du i den snara igen,
som förr var bunden om din' ben,
det må väl stå dig öppet,
det må väl stå dig öppet.
7. Ädle svensk, du statt nu fast
och bättre det, som fordom brast.
Du låte dig ej förvända.
Du våge din hals och så din hand
att frälsa eget fädernesland,
och Gud må dig tröst väl sända,
och Gud må dig tröst väl sända.
8. Fågeln värjer egen bur.
Så göra ock all villena djur.
Nu märk vad du bör göra.
Gud har givit dig sinn och skäl:
var hellre fri än annans träl,
så långt du kan dig röra,
så långt du kan dig röra.

På samma melodi sången om Friheten.

1. Frihet är det bästa ting, som sökas kan all världen kring,
för den som frihet kan bära.
Vill du vara dig själver luld, så älska frihet mer än guld.
Med frihet följer ära, med frihet följer ära.
2. Jag råder dig: hav frihet kär, om du förstår vad frihet är.
Hon är icke god att mista.
Frid och frälse hon förer hem och hugnad och glädje allom dem
som bo under hennes kvistar, som bo under hennes kvistar.

*Biskop Thomas
(† 1443).*

ORDFÖRKLARINGAR:

Litsla = lille, enkle.

makt = förmåga

du äst = du är, du har

statt = stå

skäl = förnuft

allom = åt alla

* 1944
556

Sången om Engelbrekt

Det var en man, han het Engelbrekt

- Engelbrekt ^{sa} het en man.
Om honom ^{berättades} ~~berättades~~ ^{hans} försann.
I Sverige var han födder.
För landet förde han klubbo och svärd
och fäktade förutan flärd,
och därtill var han nödder,
och därtill var han nödder.
1. Illa mänd i Sverige stå.
Utlän^{ske}ingar rådde riket då,
de styrde land och fäste.
Svenske män hade sådan nöd,
de ville ^{de} hellre vara död
än lida ^{de} slika gäster,
än lida slika gäster.
3. Ut i fem och tjuo år
ju slikt ett övervåld består.
Det var nog hårt att lida.
Gud, där väger med jämnan vikt,
han gav det till en syndaplikt.
Dock gjorde han nåd omsider,
dock gjorde han nåd omsider.
4. Engelbrekt, den litsla man,
till detta ärendet väckte han.
Han gav honom makt och snille.
Slott och städer och folk och land,
de gingo honom snart i hand.
Gud foga't som han ville,
Gud foga't som han ville.
5. Då han hade manliga stritt
och ryktet gick i världen vitt,
då vart med svek han lönad.
En dag han for av Örebro,
han slagen vart i godan tro.
Så plär man troskap löna,
så plär man troskap löna.
6. Slipper fågel ur snara ell' kvist,
han tager sig vara för dylik list.
O, Sverige, du äst nu sluppit.
Vill du i den snara igen,
som förr var bunden om din' ben,
det må väl stå dig öppet,
det må väl stå dig öppet.
7. Ädle svensk, du statt nu fast
och bättre det, som fordom brast.
Du låte dig ej förvända.
Du våge din hals och så din hand
att frälssa eget fädernesland,
och Gud må dig tröst väl sända,
och Gud må dig tröst väl sända.
8. Fågeln värjer egen bur.
Så göra ock all villna djur.
Nu märk vad du bör göra.
Gud har givit dig sinn och skäl:
var hellre fri än annans träl,
^{allt medan} så långt du kan dig röra,
^{allt omsider} så långt du kan dig röra.

På samma melodi: sången om Friheten.

- Frihet är det bästa ting, som sökas kan all världen kring,
för den som frihet kan bära. ^{du älska}
Vill du vara dig själv en huld, ^{sa älska} så älska frihet mer än guld.
^{Med} frihet följer ära, ^{med} frihet följer ära.
- Jag råder dig: hav frihet kär, om du förstår vad frihet är.
Hon är icke god att mista.
Frid och frälse hon förer hem och hugnad och glädje allom dem
som bo under hennes kvistar, som bo under hennes kvistar.

Biskop Thomas
(† 1443).

ORDFÖRKLARINGAR:

Litsla = lille, enkle.
makt = förmåga
du äst = du är, du har

statt = stå
villna = villna
skäl = förnuft
allom = åt alla

egen bur = eget land

1944
* 556

Sången om Engelbrekt

1. Engelbrekt så het en man.
Om honom kvädes här försann.
I Sverige var han födder.
För landet förde han klubbo och svärd,
han och fäktade förutan flärd,
och därtill var han nödder,
och därtill var han nödder.

Utländske 2. Illa månd i Sverige stå.
Utlänningar rådde i riket då,
de styrde land och fäste.
Svenske män hade sådan nöd,
de ville ^{hellre} vara död
än lida slika gäster,
än lida slika gäster.

X
0
nu 3. Ut i fem och tjugo år
ju slikt ett övervåld består.
Det var nog hårt att lida.
Gud, där väger med jämnan vikt,
nu han gav det till en syndaplikt.
Dock gjorde han nåd omsider,
dock gjorde han nåd omsider.

4. Engelbrekt, den litsla man,
till detta ärendet väckte han.
Han gav honom makt och snille.
Slott och städer och folk och land,
de gingo honom snart i hand.
Gud foga't som han ville,
Gud foga't som han ville.

5. Då han hade manliga stritt
och ryktet gick i världen vitt,
då vart med svek han lönad.
En dag han for av Örebro,
nu han slagen vart i godan tro.
Så plår man troskap löna,
nu så plår man troskap löna.

6. Slipper fågel ur snara ell' kvist,
han tager sig vara för dylik list.
O, Sverige, du äst nu sluppit.
Vill du i den snara igen,
som förr var bunden om din' ben,
det må väl stå dig öppet,
det må väl stå dig öppet.

7. Ädle svensk, du statt nu fast
och bättre det, som fordom brast.
Du låte dig ej förvända.
Du våge din hals och så din hand
att frälsa eget fädernesland,
och Gud må dig tröst väl sända,
och Gud må dig tröst väl sända.

8. Fågeln värjer egen bur.
Så göra ock all villena djur.
Nu märk vad du bör göra.
Gud har givit dig sinn och skäl:
var hellre fri än annans träl,
allt med sig så långt du kan dig röra,
men ännu? du kan björna så långt du kan dig röra.

På samma melodi: sången om Friheten.

1. Frihet är det bästa ting, som sökas kan all världen kring,
för den som frihet kan bära. *du älska*
Vill du vara dig själver huld, så älska frihet mer än guld.
Med frihet följer ära, med frihet följer ära.

2. Jag råder dig: hav frihet kär, om du förstår vad frihet är.
Hon är icke god att mista.
Frid och frälsa hon förer hem, och hugnad och glädje allom dem
som bo under hennes kvistar, som bo under hennes kvistar.

(Skylas)

Biskop Thomas
(† 1443).

ORDFÖRKLARINGAR:

Litsla = lille, enkle
makt = förmåga
du äst = du är, du har

statt = stå
skäl = förnuft
allom = åt alla

1944
* 576

U. Sjöström Caraltius o. Stephens Sveriges polit. rita 1853.

Wijk, Rung, det ej akta vll.
 Skatt, thunga han skade till
 och landet lät han värja.
 lät och rida sig om de män
 att Sverige bär stor skade an
 Han ville det ej värja...

Hand
 Ocap
 var han
 var han
 Han älskade dem som värjan

Gertel Skols i sa t. melodins
 Herr Vår o. liten Christina de lilla orsa bond. 1649

Sången om Engelbrekt

Det var en man, het Engelbrekt
som var den man som
Om honom kvädades här försann.

1. Engelbrekt så het en man.
Om honom kvädades här försann.
I Sverige var han födder.
För landet förde han klubbo och svärd
och fäktade förutan flärd,
och därtill var han nödder,
och därtill var han nödder.

2. utländske rådde Sverige då.
Utlänningar rådde i riket då,
de styrde land och fäste.
Svenske män hade sådan nöd,
de ville hellre vara död
än lida slika gäster,
än lida slika gäster.

3. Ut i fem och tjuugo år
ju slikt ett öfvervåld består.
Det var nog hårt att lida.
Gud, där väger med jämnan vikt,
han gav det till en syndaplikt.
Dock gjorde han nåd omsider,
dock gjorde han nåd omsider.

4. Engelbrekt, den litsla man,
till detta ärendet väckte han.
Han gav honom makt och snille.
Slott och städer och folk och land,
de gingo honom snart i hand.
Gud foga't som han ville,
Gud foga't som han ville.

Då han hade manliga stritt
och ryktet gick i världen vitt,
då vart med svek han lönad.
En dag han for av Örebro,
han slagen vart i godan tro.
Så plär man troskap löna,
så plär man troskap löna.

6. Slipper fågel ur snara ell' kvist,
han tager sig vara för dylik list.
O, Sverige, du äst nu sluppit.
Vill du i den snara tigen,
som förr var bunden om din' ben,
det må väl stå dig öppet,
det må väl stå dig öppet!

7. Ädle svensk, du statt nu fast
och bättre det, som fordom brast.
Du låte dig ej förvända.
Du våge din hals och så din hand
att frälsa eget fädernesland,
och Gud må dig tröst väl sända,
och Gud må dig tröst väl sända.

8. Fågeln värjer egen bur.
Så göra ock all villiga djur.
Nu märk vad du bör göra.
Gud har givit dig sinn och skäl:
var hellre fri än annans träl,
allt medull
så långt du kan dig röra,
allt medull
så långt du kan dig röra.

På samma melodi sången om Friheten.

1. Frihet är det bästa ting, som sökas kan all världen kring,
för den som frihet kan bära.
Vill du vara dig själfver huld, så älska frihet mer än guld.
Med frihet följer ära, med frihet följer ära.
2. Jag råder dig: hav frihet kär, om du förstår vad frihet är.
Hon är icke god att mista.
Frid och frälse hon förer hem, och hugnad och glädje allom dem
som bo under hennes kvistar, som bo under hennes kvistar.

Biskop Thomas
(† 1443).

ORDFÖRKLARINGAR:

- Litsla = lille, enkle.
- makt = förmåga
- du äst = du är, du har
- statt = stå
- skäl = förnuft
- allom = åt alla

allt medull = allt medan
där (str. 3) = som

* 1944
556